

13.2.3 Slachtafval

In de natuur worden 📖 kadavers en ingewanden opgeruimd door allerhande aaseters. De ene zijn dood is de ander zijn brood. Of dood doet leven. Niet alleen exotische gieren, maar ook kraaien, raven en wilde zwijnen, honden, ratten, katten, marters, vossen, meerval, paling, en massa's insecten hebben een kluiw aan 📖 karkassen.

Veel slachtafval 📖 is er niet. Onze grootouders konden alles gebruiken.

Als je darmen gebruikt om worsten (of snaren...) te maken, kan de inhoud van de darmen op de mest- of composthoop. Hoeven kan je uitkoken om 📖 lijm te maken. Beentjes worden door de hond of het varken verbrijzeld en opgegeten. Dan blijft er bijna niets meer over.

Schedels heb ik wel eens bewaard, omdat ik ze mooi vond. Je kan de laatste restjes vlees er af krijgen door ze in de composthoop te begraven (maar dan verkleuren ze geelbruin) of ze bij een mierennest te leggen.

Wil je ze wit(ter): afkoken met soda. Schoonmaken met tandenborstel en -stoker. Een dag of 4: weken in biotex. Bleken in de zon (of met 30% waterstofperoxide). Meermaals.

Grote beenderen deed ik (na afkoken, eventueel merg er uit halen) in de kachel. Sommige zijn handig als handvat of steel voor gereedschap.

Darmen worden nog weinig gebruikt. Samen met het verenkleed van hoenders zal dat meestal als afval achterblijven. Ik heb het vaak midden in een goed werkende composthoop begraven. De het verenpakket heeft 2 jaar nodig om volledig te verteren.

Vroeger gebruikten we de resterende ingewanden van pluimvee als varkensvoer. Varkens zijn (net als mensen) alleseters. De resten van ingewanden van zoogdieren gingen naar de kippen en de kalkoenen, ook gretige alleseters. (Dus nooit van pluimvee naar pluimvee, of van zoogdier naar zoogdier, om overdracht van parasieten zoveel mogelijk te vermijden.)

Vergisten tot biogas is in principe ook mogelijk.

Vroeger werden karkassen van zieke of gestorven dieren in een voldoende diepe put op een verre plek bestrooid met 📖 ongebluste kalk en zo begraven om de verspreiding van ziektekiemen te voorkomen.

'Gezelschapsdieren' lichter dan 10 kilo mogen nog begraven worden, voldoende diep (minstens onder 50 cm grond), en zonder niet-biologisch afbreekbare verpakking (dus geen plasticen zak). Het mag enkel in zandige grond waarin het kan afbreken, dus niet in (afsluitende, dichte) klei. Raadpleeg eerst het politiereglement van de gemeente. Sommige gemeenten hebben een inzamelpunt (op het containerpark), of een dierenkerkhof, of een dierencrematorium.

In België mag alleen Rendac (vilbeluik: villen achter gesloten luiken; vee destructiebedrijf) slachtafval en karkassen ophalen en verwerken.

*♣ De mens is deel van de natuur. Zijn gevecht tegen de natuur is een strijd tegen zichzelf.
Rachel Carson*

Op industriële schaal werd slachtafval gebruikt om kunstmest, zeep en veevoer te maken. Dat is veranderd na de piek van BSE 📖 of gekkekoeienziekte in 1992. Boviene Spongiforme Encephalopathie of sponsachtige hersenziekte bij runderen is een dodelijke aftakeling door een versponzen van de hersenen. De oorzaak is nog steeds niet duidelijk. Er zijn vermoedens dat het kan gaan om pesticiden of spontane mutaties, later verspreid via beendermeel in veevoer.

De ziekte is vergelijkbaar met en/of verwant aan de ongeneselijke ziekte van Creutzfeldt-Jakob (CJZ), verwant aan de oervorm ervan: de schapenziekte scrapie. De verwerking van dode dieren en slachtafval is hierdoor Europees streng gereguleerd. Besmette dieren worden verbrand.

De ziekteverwekker van BSE, het zogenaamde prion, wordt door geen enkele bereidingswijze in de huiskeuken vernietigd. Het prion komt vooral in hersenen en merg voor.

♪ *Kadaver: iemand die te jong is om president te worden.*
Tom Lanoye